

INTERJÚ LŐRINCZ LÁSZLÓVAL, a dobogókői Zsindelyes vendégház gazdájával

Szöveg: **Harmath-Gyetvay** Enikő

Fotó: **Dobogókő Zsindelyes** vendégház, **Harmath-Gyetvay** Enikő

1980-ban épült meg Dobogókőn Makovecz Imre síháza, melynek bővítése negyven év elteltével valósult meg a Mester kétezres évekbeli tervei alapján. Erről a negyven évről beszélgettünk Lőrincz Lászlóval, aki a kezdetektől működteti az épületet, és formálja a dobogókői szellemi és sportéletet.

› Sokat lehet olvasni arról, hogy évtizedek óta munkálkodik Dobogókő fejlesztéséért, a természeti adottságok minél jobb kihasználásáért az ide látogatók számára. Ehhez az elhivatottsághoz ide kell születni, vagy valami egyéb módon került Dobogókőre? A rövid válasz az, hogy ide tettek az égiek.

› És bővebben?

Szerencsén születtem, és éppen Balatonkenesén voltam katona, amikor megtudtam, hogy megversenyeztetik ezt a házat. A katonaságnál szabadságot kaptam, hogy el tudjak menni a versenytárgyalásra – már ez önmagában a sors keze –, ez április 27-én volt. A versenytárgyalást megnyertem, augusztus 26-án szereltem le, addig üresen állt az épület.

› Mivel igen átfogó tevékenységet végez Dobogókőn, Dobogókőért, úgy sejtem, hogy nem csak az épület üzemeltetése motiválta, amikor szabadságot kért Kenesén.

A vendéglátás már az induláskor is csak a jéghegy csúcsa volt. Dobogókőről fontos tudni, hogy a Föld egyik legerősebb energiaközpontja. Sokan azt mondják, hogy a Rám-hegy a Föld szívcsakrája, de ezt nem szabad ennyire leszűkíteni. Itt megy el 3,5 kilométerre a Szent György-vonal és a Ley-vonal is, ezek nem pontosan ott találkoznak. Így aztán egy jóval nagyobb, körülbelül 20 km átmérőjű területről beszélhetünk, ha az energiaközpontra gondolunk: ebben benne van a Rám-hegy, Dobogókő, a Holdvilág-árok, Dömös, a Prédikálószték, talán még Csobánka is. Amikor eljöttem a versenytárgyalásra, pontosan tudtam, hogy hova jövök, és pontosan ezért ment ilyen könnyen az egésznek a lebonyolítása. Négyyszer licitáltam egyébként erre a házra: 82-ben,

85-ben, 88-ban és 93-ban. Itt vagyok negyven éve.

› Ezek szerint nem volt előzetes kapcsolata Makovecz Imrével?

Korábban nem ismertem Imrét, de a nyolcvanas években rendszeresen találkoztunk. Talán 83-tól kezdve folyamatosan hozott építészeket ebbe a házba, volt, hogy heti három csoportot is. Nagyon fontos volt neki ez az épület, hiszen a saját kezével építette, három tót ács-csal. Kivétel nélkül minden csoportnak elmesélte, hogy amikor a felvonó felé szegezte a deszkát a gerincen, majdnem leesett, mert egyszer csak elfogyott alatta a tető. Így alakult ki közöttünk a kötődés. Tizenöt éves ismeretség után aztán

egyszer leteremtett, hogy ő tizenöt éve tegez, mikor tegezem már vissza. Ettől olyan zavarba jöttem, hogy nem is tudtam értelmesen válaszolni.

› 2003-ban tervezte meg Makovecz Imre az épület bővítését. Mi volt a tervezési program akkor, és mennyiben változott ez meg az eltelt húsz évben a tényleges bővítésig?

Onnantól, hogy először felvettem, hogy bővíteni kellene. Imre egy évig hozzá sem akart nyúltni. Azt mondta, szó sem lehet róla. Aztán tervezett egy kis büfét, hogy majd az lesz a konyha, én meg mondtam, hogy higgye el, hogy kicsi... Egy évig jártam a nyakára, mire azt mondta, hogy na, jó... A 2003-as tervben, ami akkor jogerős

SÍHÁZBÓL VENDÉGLŐ

RESTAURANT FROM A SKI HOUSE – AN INTERVIEW WITH LÁSZLÓ LŐRINCZ, OWNER OF THE ZSINDELYES RESTAURANT IN DOBOGÓKŐ

For forty years, László Lőrincz has been the force behind the intellectual and sporting life of Dobogókő as the operator of the ski house and restaurant. He told us about the relationship between Imre Makovecz and the building in Dobogókő, about renewal and permanence, about the past and about future plans.

építési engedélyt is kapott, még benne volt a sífelvonó gépháza, a fogyasztótér lényegében változatlan méretű maradt. A terv része volt egy kilátó is, amit három angyal tart. A kilátót az elmúlt húsz évben szerettük volna megépíteni a bővítéstől függetlenül, de ehhez hozzájárulást kellett kérnünk az egy kicsit odébb, az Eötvös Loránd utca végén álló adótorony miatt az Antenna Hungáriától. Ők arra hivatkozva nem járultak hozzá az építéshez, hogy ha az ő tornyuktól száz méterre álló huszonhét méteres tornyunk ledől, kárt tesz az adótoronyban...

➤ Ezek szerint a gépház megszüntetése egészen új dimenziókat nyitott a bővítésben.

Igen, így most az eredeti épület teljes egészében vendéglátó térként működik, és a konyha tölti ki az új épületrészt. Még így is elég szűken vagyunk, annak ellenére, hogy a vizesblokkok rovására a lehető legnagyobb konyhát terveztük. De hát nagyon változatos az étlap, és minden frissen készül. Most a konyha az eredeti méretének többszörösére nőtt, így az étlap is jócskán bővült. Egyébként a kezdetektől van meleg étel a szendvicsek mellett, először babgulyás volt, később, miután egy kicsit átalakítottuk a konyhát, sztrapacska és szarvaspörkölt is készült. És rengeteg olyan harmincas-negyvenes hölgy érkezik mostanában kislányok-

kal, kislányokkal, akik mondják a gyerekeknek, hogy „Kislányom, ez a bácsi akkor adott nekem kacsamájás kenyeret, amikor olyan kicsi voltam, mint most te”. Ez a pástétomos szendvics is megmaradt.

➤ Látványos változás az épületen az ablakok eredeti állapotának helyreállítása is.

Igen, eredetileg is ilyen volt, osztás nélküli üvegezéssel. Aztán egyszer kitörték az ablakot, és a biztosító nem fizetett. Azt mondták, hogy vagy szereljük fel vasrácsot az üveg elé, vagy nem lehetnek 28 x 28 centiméternél nagyobb üvegfelületek. Imre teljesen kiakadt. Végül bekockáztuk az összes üvegfelület, mert egy ilyen épületet csak nem zárunk be vasráccsal...

➤ Milyen volt a viszony a megvalósult bővítést tervező építész kollégákkal?

Ha őket megkérdezi, lehet, hogy azt fogják mondani, hogy zajos. Szuper emberek, de más az ő szemléletük, és más az enyém. Ők is, mint Imre, sokszor az építészetet helyezték a funkcionalitás elé. Meglátásom szerint az épület akkor tud jól működni, ha nemcsak szép, de tökéletesen eleget tesz a funkciónak is. Csak hogy egy példát mondjak: a fémhemosogató kialakításán egy évig vitakoztunk. Ennek az lett a vége, hogy azért, hogy a belépő látogató az eredeti szerkezetet lássa, nekem most van egy ferde falam, ami a napi használatban nem feltétlenül praktikus.

➤ Valamilyen formában működött az étterem, amíg az építkezés zajlott?

A Jurtaszállítás miatt muszáj volt megoldást találni rá, hogy ne zárjunk be, mert azzal tizenkét év munkám ment volna tönkre. Végül itt a szomszédban, a Jurtavendéglőben működtünk, mellette egy konténerben volt a konyha. Ott egyébként több embert le tudtunk ültetni, mint itt.

➤ Ha már szóba kerültek a jurták: építésként vannak az embernek olyan prekonceptiói, hogy itt áll a síház, és ha valamilyen szállásfunkció kerül mellé, akkor az megjelenésében ehhez igazodik. Mi az oka annak, hogy ide mégis jurták kerültek?

Ebben a kérdésben nem a síház volt a meghatározó, hanem maga a helyszín. Dobogókő, amellet, hogy energiaközpont, ősi megtelepedésünk helye is. A jurtákkal érkező őseink szálláshelye volt ez a környék. Három kilométerre innen van a koronázódomb, majdnem minden királyunkat ott koronázták. Milliós bizonyítéka van annak, hogy ez népünk egyik ősi központja. Az eredeti mongol jurták, amiket egy mongol házaspár készített, ennek az ősi építkezési formának állít emléket.

➤ Mik a tervei a jövőre nézve?

Azt mondják, az első hatvanban tanulunk, a második hatvanban dolgozunk, a harmadik hatvanban meg az előző kettőnek élvezzük a gyümölcsét. Én a második hatvanban vagyok, tehát még jó száz évre tervezek... Kormányhatározat született a dobogókői sípálya fejlesztéséről. Ahhoz, hogy a mai igényeknek megfeleljünk, kellene két új sífelvonó, egy kétüléssel és egy négyüléssel, harminchét hóágyú és víztározó. Ez az ország első sípályája, idén száz éve jelölték ki. Szeretnénk, ha ehhez méltón működhetne. Sajnos nem valószínű, hogy ezek a beruházások az évfordulóra megvalósulnak, talán csak a kétüléssel felvonó kivétel. A Kormányhatározat keretében nem is tud elkészülni minden. Tervezünk öt bringapályát, a kisgyermekes családoktól a downhillesekig mindenkinek. Az étterem melletti rendezvénysátor helyére egy fedett teraszt tervezek, és az épület sincs még teljesen készen: még a konyhába is kell pár dolog, egy fatárolóra is szükség van. És a meg nem valósult kilátó helyett, Imre emlékére készül egy kis kuckó az étteremben a fogyasztótér fölött. Imre mindig azt mondta a kilátóról, hogy az egy találkahely lesz, a fiatalok az ország minden pontjáról a torony legfelső szintjén fognak randizni egymással. Na, ezért készül ez a kis tetőtéri kuckó, amit ugyan nem három angyal emel fel, de remélem, hogy Imre emlékére működni fog találkozóhelyként.

